

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžk/31/2019
Identifikačné číslo spisu: 9016010030
Dátum vydania rozhodnutia: 25.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:9016010030.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): O2 Slovakia, s.r.o., Einsteinova 24, Bratislava, IČO 35 848 863, zastúpeného advokátskou kanceláriou Allen & Overy Bratislava, s.r.o., Eurovea Central 1, Pribinova 4, Bratislava, proti žalovanému: Úrad pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb, Továrenská 7, Bratislava, za účasti: 1/ SWAN Mobile, a.s., Borská 6, Bratislava, IČO 35 680 202, 2/ Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, Bratislava, IČO 35 697 270, 3/ Slovak Telekom, a.s., Bajkalská 28, Bratislava, IČO 35 763 469, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1510541001 z 3. decembra 2015, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti právoplatnému rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2Sž/2/2018-181 z 19. júna 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č. k. 2Sž/2/2018-181 z 19. júna 2019 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1510541001 z 3. decembra 2015, ktorým žalovaný zastavil konanie vo veci zrušenia individuálneho povolenia č. 1310541004 z 30. decembra 2013 podľa § 34 ods. 3 písm. a) zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov držiteľa SWAN, a.s. (v súčasnosti SWAN Mobile, a.s.). Účastníkom konania nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti uvedenému rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podal žalobca kasačnú sťažnosť podľa § 438 a nasl. Správneho súdneho poriadku z dôvodu, že najvyšší súd vec nesprávne právne posúdil a žiadal, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného č. 1510541001 z 3. decembra 2015 zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie.

3. Pokiaľ ide o prípustnosť kasačnej sťažnosti, sťažovateľ sa odvolával na čl. 13 Dohovoru, v ktorom je zakotvené právo na účinný opravný prostriedok, pričom vyslovil názor, že v súlade s týmto právom je

potrebné vykladať ustanovenie § 439 Správneho súdneho poriadku, ktorého gramatický výklad smeruje k záveru, že kasačná sťažnosť proti rozsudku najvyššieho súdu rozhodujúceho v prvej inštancii nie je prípustná.

4. Dikciou ustanovenia § 439 ods. 1 Správneho súdneho poriadku mal podľa sťažovateľa zákonodarca v úmysle vylúčiť opravný prostriedok iba proti rozhodnutiam, ktoré sú taxatívne vymenované v § 11 a 12 Správneho súdneho poriadku (konania pred najvyšším súdom a pred okresným súdom). Kasačná sťažnosť však nesmeruje proti žiadnemu z menovaných typov rozhodnutí, ani nesmeruje proti rozhodnutiam, pri ktorých je kasačná sťažnosť výslovne vylúčená podľa § 439 ods. 2 Správneho súdneho poriadku.

5. Úmyslom zákonodarcu bolo vo všeobecnosti pripustiť podanie kasačnej sťažnosti proti prvoinštančnému rozhodnutiu o všeobecnej správnej žalobe. Sťažovateľ zdôraznil, že kasačná sťažnosť proti rozhodnutiu najvyššieho súdu konajúceho v prvej inštancii nie je v Správnom súdnom poriadku výslovne vylúčená.

6. V prejednávanej veci by o správnej žalobe podľa Správneho súdneho poriadku štandardne rozhodoval krajský súd, avšak vzhľadom na to, že žaloba bola podaná za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, rozhodoval o nej najvyšší súd ako súd prvej inštancie, a to aj s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý vyslovil, že v súlade s § 491 ods. 2 Správneho súdneho poriadku a so zásadou perpetuatio fori bolo potrebné zachovať príslušnosť najvyššieho súdu na prejednanie a rozhodnutie veci. Vo veci ide podľa sťažovateľa o špecifickú procesnú situáciu spôsobenú absenciou jednoznačných prechodných ustanovení Správneho súdneho poriadku, čo je potrebné preklenúť ústavno-konformným výkladom právnej úpravy. Sťažovateľ vyslovil názor, že vzhľadom na uvedené je podaná kasačná sťažnosť prípustná.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd kasačný (§ 11 písm. g) Správneho súdneho poriadku), prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 455 Správneho súdneho poriadku a dospel jednomyselne k záveru, že kasačnú sťažnosť je nutné odmietnuť ako neprípustnú.

8. Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2Sž/2/2018-181 z 19. júna 2019 bolo právoplatne ukončené súdne konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1510541001 z 3. decembra 2015. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 25. júla 2019.

9. Konanie na najvyššom súde bolo začaté na základe podanej žaloby dňa 5. februára 2016, teda za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. Vecná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bola daná podľa ustanovenia § 246 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 74 ods. 4 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. V priebehu konania (1. júla 2016) vstúpil do účinnosti nový procesný predpis - Správny súdny poriadok, ktorý nahradil dovtedy účinný Občiansky súdny poriadok. Zároveň došlo s účinnosťou od 1. júla 2016 k vypusteniu odseku 4 z § 74 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách.

10. Uznesením č. k. 2Sž/2/2016-48 zo 17. októbra 2016 Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol s poukazom na § 10, § 13 ods. 1, § 18 ods. 2 a § 491 ods. 1 Správneho súdneho poriadku o postúpení veci Krajskému súdu v Bratislave z dôvodu, že predmetná vec nepatrí do vecnej príslušnosti najvyššieho súdu vymedzenej novým procesným kódexom. Uznesením č. k. 1S/246/2016-60 z 11. júla 2017 Krajský súd v Bratislave postúpil vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, a to s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. II. ÚS 202/2017-37 z 25. júla 2017 vydaný v obdobnej veci. Ústavný súd s poukazom na inštitút zákonného sudcu a na zásadu perpetuatio fori konštatoval, že právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované a vecná príslušnosť určená k momentu začatia konania (doručenia žaloby súdu) trvá až do skončenia konania. Po postúpení veci Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky tento súd vec meritorne prejednal, aplikujúc na konanie nový procesný kódex v súlade s § 491 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, podľa ktorého tento zákon platí aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 2Sž/2/2018-181 z 19. júna 2019, ktorým žalobu zamietol a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25. júla 2019. V uvedenom rozsudku boli účastníci poučení, že opravný prostriedok proti nemu nie je prípustný.

11. Podľa § 438 ods. 1 Správneho súdneho poriadku kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

12. Podľa § 459 písm. c) Správneho súdneho poriadku kasačný súd uznesením odmietne kasačnú sťažnosť ako neprípustnú, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému kasačná sťažnosť nie je prípustná.

13. Kasačná sťažnosť, ako nový inštitút v správnom súdnictve Slovenskej republiky, zavedený Správnym súdnym poriadkom, je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým je možné napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu. O kasačnej sťažnosti rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

14. Z ustanovenia § 438 ods. 1 Správneho súdneho poriadku nepochybne vyplýva, že kasačnú sťažnosť možno podať len proti rozhodnutiu krajského súdu, a nie proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Možnosť napadnúť kasačnou sťažnosťou rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nie je zakotvená ani v žiadnom inom ustanovení Správneho súdneho poriadku.

15. Z uvedených dôvodov najvyšší súd nemal inú zákonnú možnosť, ako prijať záver, že kasačná sťažnosť žalobcu podaná proti právoplatnému rozsudku najvyššieho súdu, je neprípustná a napadnutý rozsudok nemožno podrobiť preskúmaniu v rámci kasačného konania.

16. Nakoľko konanie vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1510541001 z 3. decembra 2015 bolo začaté podľa ustanovení piatej časti Občianskeho súdneho poriadku a dokončené podľa ustanovení Správneho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky pri skúmaní prípustnosti kasačnej sťažnosti proti právoplatnému rozsudku najvyššieho súdu prihliadal aj na ustanovenie § 491 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

17. Ak by v priebehu konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1510541001 z 3. decembra 2015 nevstúpil do účinnosti nový procesný kódex (Správny súdny poriadok) a konanie by bolo dokončené podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, rozhodnutie najvyššieho súdu o žalobe žalobcu by bolo konečným rozhodnutím, ktoré podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku nebolo možné napadnúť riadnym či mimoriadnym opravným prostriedkom. Aj vzhľadom na skutočnosť, že ani v konaní dokončenom podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku by nebolo možné rozsudok najvyššieho súdu napadnúť opravným prostriedkom, je potrebné v prejednávanej veci prijať záver, že nemožnosť podať proti rozsudku najvyššieho súdu kasačnú sťažnosť podľa ustanovení Správneho súdneho poriadku nie je uplatnením ustanovení tohto zákona v neprospech žalobcu. Rozsudok najvyššieho súdu napadnutý v tomto konaní kasačnou sťažnosťou by nepodliehal odvolaciemu konaniu podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a nepodlieha ani kasačnému konaniu podľa ustanovení Správneho súdneho poriadku. Preto záver, že kasačná sťažnosť proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2Sž/2/2018-181 z 19. júna 2019 je neprípustná, je v súlade s § 438 ods. 1 ako aj s ustanovením § 491 ods. 2 Správneho súdneho poriadku.

18. Ako už bolo uvedené vyššie, najvyšší súd po nadobudnutí účinnosti nového procesného kódexu (v zmysle ktorého by bol v tejto veci na konanie o žalobe vecne príslušný krajský súd) pokračoval v konaní a rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1510541001 z 3. decembra 2015, a to aj s poukazom na názor Ústavného súdu Slovenskej republiky

vyslovený v obdobnej veci, akcentujúci zásadu perpetuatio fori, v súlade s ktorou vecná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky daná momentom doručenia žaloby súdu trvá až do skončenia konania a nemení sa ani zmenou právnej úpravy v podobe vstúpenia do účinnosti nového procesného kódexu upravujúceho konanie v správnom súdnictve. V súlade s názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky vysloveným v náleze č. II. ÚS 202/2017-37 z 25. júla 2017 možno mať preto za preukázané, že vo veci preskúmania rozhodnutia žalovaného rozhodol vecne príslušný súd.

19. Pre úplnosť považuje najvyšší súd za potrebné poukázať aj na skutočnosť, že v priebehu konania o žalobe žalobca k námietke účastníka SWAN Mobile, a.s. ohľadne vecnej príslušnosti uvádzal, že vecná príslušnosť najvyššieho súdu je určená momentom začatia konania a nemení sa ani zmenou procesnej úpravy. Žalobca súhlasil so závermi Krajského súdu v Bratislave, ktorý uznesením č. k. 1S/246/2016-60 z 11. júla 2017 postúpil vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, a zároveň svoje tvrdenie o vecnej príslušnosti najvyššieho súdu podporil poukázaním na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. II. ÚS 202/2017-37 z 25. júla 2017 vydaný v obdobnej veci. Nakoľko žalobca presadzoval názor, že na rozhodnutie o žalobe je vecne príslušný najvyšší súd a nesúhlasil s postúpením veci Krajskému súdu v Bratislave, ako súdu vecne príslušnému podľa novej procesnej úpravy, pripúšťajúcej aj podanie kasačnej sťažnosti proti právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu, je málo pochopiteľné, prečo sa teraz domáha pripustenia kasačnej sťažnosti proti rozsudku najvyššieho súdu, keďže presadzovaním názoru o vecnej príslušnosti najvyššieho súdu na preskúmanie rozhodnutia žalovaného bol uzročený s tým, že rozhodnutie najvyššieho súdu o podanej žalobe bude rozhodnutím konečným, ktoré nemožno napadnúť opravným prostriedkom, a to ani podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a ani podľa ustanovení Správneho súdneho poriadku.

20. Vzhľadom k uvedenému Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle 459 písm. c) Správneho súdneho poriadku kasačnú sťažnosť žalobcu odmietol, keďže smerovala proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je kasačná sťažnosť prípustná.

21. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 170 písm. a) Správneho súdneho poriadku a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov kasačného konania.

22. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.